

ת"פ 18599/03/17 - מדינת ישראל, באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים נגד כמאל פארס

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 18599-03-17 מדינת ישראל נ' פארס

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים

נגד

כמאל פארס באמצעות עו"ד אלי סבן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בתשעה אישומים שונים בעבירות של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**); **מרמה והפרת אמונים** (6 עבירות) - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין; **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין; **גילוי בהפרת חובה** (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 117 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הוא שירת כחוקר במשטרת ישראל בתחנת המשטרה משגב.

לפי האישום הראשון, ביום 25.11.12, בסמוך לשעה 01:30, בסמיכות ליישוב ראמה, עצרה ניידת משטרה רכב לבדיקה. הנאשם שהיה באותה עת בבית עסק בסמוך למקום, ניגש אל הניידת, צעק על השוטרים וביקש מהם שיעזבו את המקום, והורה להם **"לכבות את הכוחלים"**, בטענה שפעילותם במקום, מפריעה לבית העסק. כאשר השוטרים פנו אליו והודיעו לו שהוא מעוכב, הזדהה הנאשם כשוטר.

לפי האישום השני, ביום 15.10.15, בסמוך לשעה 16:00, התקשר אדם בשם מחמוד אבו ראייה אל הנאשם וביקש ממנו שייצור קשר עם שוטר תנועה בשם עומר פארס, על מנת שהאחרון יחזור בו מדוח תנועה שרשם. בהתאם לכך, התקשר הנאשם אל שוטר התנועה, וביקש ממנו לחזור בו מהדוח. שוטר התנועה הסביר לנאשם שנתן דוחות לאזרחים נוספים במקום, ואין באפשרותו לוותר ליתר האנשים. בתגובה אמר לו הנאשם: **"תסדר את זה"**. בסמוך לאחר מכן, נתן שוטר התנועה לחבר דוח דמה, זהו דוח המיועד לשמש שוטרים מתלמדים בתרגול רישום דוחות. הוא נחזה להיות דוח תנועה רגיל, אך למעשה, אינו דוח אמיתי. שוטר התנועה ביקש מהנאשם שידאג לקחת מהחבר את דוח התרגול שניתן לו.

לפי האישום השלישי, ביום 15.11.15 סמוך לשעה 21:45, התקשר אדם בשם איימן חלאילה אל הנאשם, וביקש

ממנו שיסייע לחברו, שעוכב לתחנת המשטרה, לצורך חקירה בגין אחזקת סמים וצריכה עצמית. הנאשם התקשר אל החוקר בתחנה, ואמר לו שבמהלך חקירת אותו חשוד, יציג בפניו מצג לפיו הוא קיבל הנחיה לעזור ולדאוג לו. בסמוך לאחר מכן, התקשר הנאשם אל אותו איימן חלאילה, עדכן אותו בכך שדיבר עם החוקר בתחנה ואמר לו שלא ידאג. איימן חלאילה שאל את הנאשם "לא יעשו לו תיק שימוש אה" ובתגובה ענה לו הנאשם "את זה אני אטפל לך בזה".

לפי האישום הרביעי, ביום 28.10.15, סמוך לשעה 16:48 שוחח הנאשם עם אדם בשם חאלד חוסיין. האחרון עדכן את הנאשם כי נפתח תיק משטרתי נגד קרוב משפחתו, והמעורבים בתיק מעוניינים לעשות ביניהם "סולחה". הנאשם הנחה את אותו חאלד שלא יביא לתחנת המשטרה את המעורבים הדרושים לחקירה, עד שתיערך אותה "סולחה". בהמשך היום, סמוך לשעה 20:45, עדכן חאלד את הנאשם, שהגיעה ניידת משטרתית למקום, לחפש מעורב באירוע, הדרוש לחקירה. הנאשם הנחה את חאלד להסתיר את המעורב מהמשטרה. בסמוך לשעה 21:30, עדכן חאלד את הנאשם, באמצעות מסרון, שהגיעו למקום שוטרים, ואמרו שאם המעורבים לא יסגירו את עצמם, תגיע המשטרה עם צו מעצר. בתגובה ענה לו הנאשם "אל תתייחס". למחרת היום, סמוך לשעה 12:30, עדכן חאלד חוסיין את הנאשם שהגיעו שוב שוטרים, והשאירו הזמנה לחקירה. בתגובה ענה לו הנאשם שלא יתייחס.

לפי האישום החמישי, במועדים הרלוונטיים לאישומים 6-8, היה הנאשם בקשרי חברות עם אישה בשם הדיל חלאילה. ביום 26.10.15, בסמוך לשעה 09:00, פנתה הדיל אל הנאשם, וביקשה ממנו שיסייע לקרוב משפחתה, שנעצר לחקירה בגין הסעת שב"ח בתחנת משטרת משגב. הנאשם הביע הסכמתו, ובהמשך עדכן את הדיל שהוא החוקר שיטפל בתיק של קרוב משפחתה. הדיל ביקשה מהנאשם "אם אפשר במקום קנס לתת ערבות" והנאשם השיב "אין בעיה בסדר". בסמוך לשעה 09:20, חקר הנאשם את קרוב המשפחה של הדיל, וזאת למרות יחסי הקרבה בין הנאשם לבין הדיל, ומבלי שהנאשם דיווח למפקדיו על הנגיעה האישית שיש לו לתיק החקירה ולקרובת משפחתו של הנחקר.

לאחר החקירה, בסמוך לשעה 10:23, שוחח הנאשם עם הדיל, ששאלה את הנאשם האם יהיה לקרוב משפחתה משפט, ובתגובה השיב הנאשם "אני אסדר את זה אל תדאגי". בהמשך היום עדכן הנאשם את הדיל באמצעות מסרון, שרכבו של קרוב המשפחה שלה שוחרר. הנאשם פעל לשחרור קרוב המשפחה של הדיל.

לפי האישום השישי, ביום 19.4.16, הגישה הדיל תלונה במשטרה בגין הטרדות ואיומים נגד אדם בשם איברהים עיסאווי. התלונה הועברה לטיפולו של הנאשם, אשר חקר את עיסאווי ביום 10.5.16, בגין התלונה, וזאת למרות יחסי הקרבה בינו לבין הדיל ומבלי שדיווח על כך למפקדיו. עם סיום

החקירה, שלח הנאשם להדיל מסרון, ובו תיעוד החקירה. בהמשך, סיכם את תיק החקירה והמליץ להעמיד לדין את אותו עיסאווי.

לפי האישום השביעי, ביום 21.10.15, סמוך לשעה 10:30, ערך הנאשם בדיקות אודות שלושה אזרחים במערכת המשטרתית, לבקשתה של הדיל, ולצרכיה האישיים. ביום 21.4.16, סמוך לשעה 19:00, ערך הנאשם בדיקה במערכת המשטרתית אודות גילו של אזרח, שוב לבקשת הדיל, ולצרכיה האישיים, תוך שהוא מעדכן אותה בתוצאות הבדיקה.

לפי האישום השמיני, במספר מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, ערך הנאשם בדיקות אודות רכבים ואנשים שונים, במערכות המידע המשטרתיות, לצרכים אישיים.

ביום 12.11.15, בסמוך לשעה 18:20, התקשר הנאשם לשוטרי בשם עלא אבו דולה וביקש ממנו לבדוק במערכת המשטרתית מידע על רכב. בהתאם לכך, בדק אבו דולה את הרכב במערכת המשטרתית, ומסר לנאשם פרטים על הרכב. הנאשם ביקש לדעת את המידע על הרכב, מכיוון ששקל לרכוש אותו.

ביום 14.9.15 בסמוך לשעה 11:30, פנה אחד בשם מחמוד חלו לנאשם, וביקש ממנו לברר על חברו שזומן לחקירה. הנאשם השיב לו שיבדוק זאת, ובסמוך לאחר מכן, אכן בדק במערכת המשטרתית פרטים אישיים אודות אותו חבר של מחמוד חלו.

בימים 1.7.14, 7.7.14, 24.8.14, 2.12.14, 29.1.15, 16.2.15, 24.3.15, 24.6.15, 15.9.15, בדק הנאשם עבור אחד בשם רנאן דאהר פרטים שונים אודות תיקי פל"א, שרנאן היה מעורב בהם.

לפי האישום התשיעי, עו"ד מאדי דאהר שימש כסניגור לחשודים ונאשמים ובמסגרת עבודתו ייצג עו"ד דאהר אזרחים שנחקרו במשטרה על ידי הנאשם. במועד שאינו ידוע, אך בטרם האירועים המתוארים באישום זה, ביקש הנאשם מעו"ד דאהר, שסייע לו ולבני משפחתו, בסכסוך אזרחי הקיים ביניהם לבין עו"ד אחר. עו"ד דאהר הביע הסכמתו לסייע לנאשם מבלי לקבל על כך תמורה. במסגרת הקשר שנוצר בין הנאשם לעו"ד דאהר, במהלך החודשים ספטמבר אוקטובר 2015, מסר הנאשם לעו"ד דאהר מידע שהגיע אליו מתוקף תפקידו כשוטר. המידע נגע ללקוח של עו"ד דאהר שנחקר בתחנת משגב. בין היתר, ביום 13.9.15, בעת שהיה אותו לקוח דרוש לחקירה על ידי משטרת ישראל, במשך מספר חודשים, וטרם אותר, מסר הנאשם לעו"ד דאהר שהלקוח דרוש למעצר, ושהמודיעין המשטרתי מחפש אחריו, וקיימות נגדו תלונות רבות.

ביום 26.10.15 נעצר הלקוח של עו"ד דאהר לחקירה בתחנת משגב. עוד בטרם החלה חקירתו, עדכן הנאשם את עו"ד דאהר שהלקוח שלו נעצר וצפוי להיחקר. הנאשם ביקש מעו"ד דאהר שלא יתקשר ללקוח והנחה אותו שיגיע לתחנת המשטרה, לפגוש בלקוח רק לאחר שגורם מוסמך מהתחנה התקשר אליו לעדכן אותו על החקירה. הנאשם נתן הנחיה זו, על מנת שלא יתעורר בקרב השוטרים תמיהה לגבי אופן ידיעתו של עו"ד דאהר על המעצר והחקירה.

הסדר טיעון:

בין הצדדים נערך ונחתם הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם, כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום בין היתר, כי המדינה לא תבקש להטיל עונש מאסר בפועל בכליאה ממשית אלא רק עונש מאסר שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות. מאידך, ההגנה תטען לעונש באופן חופשי. עוד הובהר כי למרות לשונו של הסדר הטיעון הכתוב שנערך ונחתם בין הצדדים, ההגנה תוכל לטעון גם בשאלת ההרשעה (ראו עמוד 3 לפרוטוקול מיום 18.5.17).

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן ערך חקירה מקיפה בעניינו של הנאשם, אודות נסיבותיו האישיות, בחן את העבירה הנוכחית תוך הערכת סיכון מצד הנאשם, ואת סיכויי לשקם עצמו ולחזור למוטב, ובא בסופו של יום בהמלצות.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם חיובי, אשר תפקד באופן נורמטיבי לכל אורך השנים. עם זאת, סובל מדימוי עצמי שברירי, ולכן נוטה להפגין אופי מרצה, גם במחיר של ויתור על עצמו ועל צרכיו, תוך התעלמות מחובותיו.

עוד צוין, כי הוא בעל יכולת מצומצמת להתבוננות פנימית מעמיקה ולביקורת עצמית, ולכן יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי, ועל כן, לא באה קצינת המבחן לצו מבחן, או מסגרת טיפולית. לאור העובדה כי הופסקה עבודתו במשטרה, ורמת הסיכון להישנות עבירות דומות פחתה, ובהעדר עבר פלילי אל מול חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, בהן כרוכים אלמנטים של חזרתיות, כוונה ומרמה, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, שירוצה בעבודות שירות, אך אין הוא ממליץ להימנע מהרשעתו. עוד צוין, כי מאסר בפועל בכליאה ממשית, עלול לפגוע משמעותית בנאשם, ובאפשרויות שיקומו בעתיד.

טענות הצדדים:

המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר מעל בתפקידו, ועשה בו שימוש לצרכיו האישיים, באופן שיטתי, תוך זלזול בחשיבות תפקידו הציבורי כשוטר, ניצול כוחו וסמכותו, ופגיעה באמון הציבור. עוד עמד ב"כ המאשימה, על אופן הפעולה הקלוקל של הנאשם, אשר לאורך תקופה ארוכה, ובמספר הזדמנויות רב, ביצע עבירות שונות, לסיפוק צרכיו האישיים, ועל מנת לסייע למכריו. במעשיו, פגע הנאשם בעבודת המשטרה, בתדמיתה, באמון הציבור. נטען כי מעשיו, ובמיוחד האישום התשיעי חמורים ביותר, ונושקים לעבירת השוחד, תוך מרמה והפרת אמונים, ומעילה באמון הציבור.

באופן קיצוני וחמור. על יסוד כל אלה נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

מנגד, מחה הסניגור על המתחם שהוצג וטען שהוא אינו תואם את הסדר הטיעון, עליו חתומה המאשימה. לגופו של עניין, טענה ההגנה כי מתחם העונש נע בין אי הרשעה, לבין מספר חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות.

הסניגור ער לכך ששירות המבחן לא המליץ על הימנעות מהרשעה, ואף המליץ על עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, אך משיג על המלצות קצינת המבחן, תוך שהוא קובע כי עורך התסקיר לא היה מודע להסדר הטיעון. לגישת הסניגור, הרשעה בפלילים במקרה זה, חמורה מאוד, ואינה הולמת את מעשיו של הנאשם. הדבר יפגע באופן קשה בשיקומו, מדובר בנאשם בן 28 וחצי לעת הזאת, רווק, ומתגורר יחד עם הוריו, אשר שירת כ-8 שנים, מתוכן 5 שנים כחוקר. הסניגור הפנה לעדות האופי מפי מפקדו של הנאשם, אשר ציין את תפקודו הטוב, את הצטיינותו בתחנה, הנסמכת על תעודות שונות שהוגשו לעיון בית המשפט. עוד ציין הסניגור את מעצרו של הנאשם בתחילת ההליך, את העובדה כי נכפתה עליו חופשה מהמשטרה, אשר בסופה הופסקה עבודתו במשטרה.

מדובר בנאשם שאין לחובתו הרשעות פליליות קודמות או עבירות משמעת.

הנאשם בחר להודות בהזדמנות הראשונה בכל המיוחס לו, הביע חרטה, חסך זמן שיפוטי רב, לאור העובדה כי מדובר בתשעה אישומים, אשר מטבע הדברים, הוכחת האישומים הצריכה העדת חוקרי מח"ש רבים, שוטרים ואזרחים מעורבים.

אשר למניע לביצוע העבירות, טוען הסניגור כי מה שגרם לנאשם לבצע את המעשים נשוא כתב האישום הייתה העבודה הקשה בה נתונים שוטרים במגזר הערבי.

הסניגור עמד על הקושי לעבוד במשטרה, כאשר אדם משתייך למגזר הערבי מתגורר בכפר ואנשים המעורבים בפלילים מהכפר בו אתה מתגורר, או מכפר סמוך, מכירים האחד את רעהו, ופונים אליך כשוטר לקבלת סעד ועזרה, דבר אשר העצים את הקושי של הנאשם לסרב לסייע למכרים מהכפר.

הנאשם לומד הנדסה אזרחית, ומתעתד לעבוד במקצועו לאחר שיסיים את לימודיו, ולכן הרשעה בפלילים תפגע בו. לחילופין, ככל שלא יקבל בית המשפט את בקשת ההגנה לביטול ההרשעה, סבורה ההגנה כי די במאסר מותנה וקנס, כדי להלום את מעשיו של הנאשם בנסיבות העניין, וזאת בצירוף שירות לתועלת הציבור.

הנאשם בדבריו טרם גזר הדין, חזר והודה בעובדות כתב האישום, הביע חרטה, הדגיש שלא קיבל שום טובת הנאה או תמורה כספית בעבור המעשים שביצע, וביקש את התחשבותו של ביהמ"ש.

דין והכרעה עונשית:

טרם שאפנה לבחון את הסדר הטיעון, בראי הקריטריונים הקבועים בפסיקה, תיקון מס' 113 לחוק העונשין, והקריטריונים הנוהגים בענישה, יש לבחון תחילה את בקשת ההגנה לבטל את הרשעתו של הנאשם.

סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לבית המשפט סמכות לבטל הרשעה בפלילים, ולהטיל על הנאשם צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה. סמכות זוהי קיימת גם מכוח הוראותיו של סעיף 71א (ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

ההלכה הפסוקה קבעה כי הימנעות מהרשעה אפשרית, בהתקיים שני תנאים מצטברים: סוג העבירה מאפשר בנסיבות העניין להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים, והתנאי השני הוא כי השלכותיה של ההרשעה הן כה חמורות, עד כדי פגיעה בשיקומו של הנאשם וקיומו של יחס בלתי פרופורציונלי בין אותה פגיעה לבין מעשה העבירה. כן נפסק, כי יש להימנע מהרשעה, רק באותם מקרים חריגים, בהם הצטברות הנסיבות הנוגעות לנאשם ולעבירה או העבירות שעבר, מצדיקות אי הטבעת חותם של קלון פלילי על מצחו של הנאשם (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3), 337; ע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין אורטל נ' מדינת ישראל** (2014); רע"פ 2323/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2017)).

השאלה הנה אם כן, האם סוג העבירות בהן הורשע הנאשם, מאפשרת ומצדיקה בנסיבות העניין, ביטול ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים, והאם השלכותיה של הרשעה הן כה חמורות עד כדי פגיעה בשיקומו של הנאשם.

אשר לסוג העבירות בהן הורשע הנאשם, מדובר בנאשם אשר שימש כשוטר במשטרת ישראל, וביצע שורה של עבירות חמורות ביותר, אשר פגעו באמון הציבור במשטרת ישראל, תוך שימוש פסול בכוחו ובסמכותו כשוטר, וניצול מעמדו ונגישותו למאגרי מידע משטריים. מעשיו התפרשו על פני תקופה ארוכה ביותר, בהזדמנויות שונות ומגוונות, ולא התאפיינו במעידה חד פעמית, ובמעשה אחד או שניים.

בנסיבות אלה, הרשעתו בפלילים מוצדקת ומתחייבת מנסיבות ביצוע העבירות אותן עבר הנאשם, ועולה בקנה אחד עם שיקולי הענישה.

בנוסף, לא מדובר באותם מקרים חריגים בהם קיימת הצטברות נסיבות כזו המצדיקה הימנעות מהרשעה. בית המשפט ער היטב לחותם של קלון פלילי, אותו יישא הנאשם בשל הרשעתו בתיק זה, אך מצבור המעשים, אופיים, טיבם, והתפרשותם על פני זמן, מחייבים הטבעת קלון פלילי על הנאשם, בדמות של הרשעה בפלילים, נוכח האינטרס הציבורי ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה, בהם מעורבים משרתי ציבור.

מכאן, אפנה לבחון את שיקולי הענישה, על מנת לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון שהניחו הצדדים בפני בית המשפט, במסגרתו אני שב ומזכיר, ביקשה המאשימה להימנע מהטלת מאסר בפועל, ולהסתפק בהטלת עבודות שירות, ואילו ההגנה ביקשה להסתפק במאסר מותנה, קנס, וצו של"צ.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

מעשיו של הנאשם פגעו בשורה של ערכים מוגנים, שכן מדובר בשוטר במשטרת ישראל, האמונה מטבע בריאתה על בטחון הציבור והגנתו. מעשיו פגעו באמון הציבור במשטרה, בתואר מידותיה, בתואר מידותיהם של כלל השוטרים, בתקינות פעולתה, בפרטיותם של אזרחים שהמידע ביחס אליהם נגיש וזמין לשוטרים במאגרי המטרה, לתואר שלטון החוק, ורשויותיו השונות.

בהתייחסו למעשים העולים כדי הפרת אמונים מצד איש ציבור, הבהיר כב' הנשיא (כתוארו אז) השופט ברק, את הנזק העולה ממעשים הפוגעים באמון הציבור וכך תיאר זאת כב' הנשיא:

"...[הן] מכרסמות בעבותות הקושרות אותנו כבני חברה אחת, הן מפרות את האמון של פרט בפרט, ושל הפרט בשלטון. הן מעודדות זלזול ברשויות הציבור ובעובדי הציבור. הן מטפחות ציניות כלפי רשויות המנהל וכלפי ההסדר החברתי הקיים. הן פוגעות באמון של הפרט בתפקודו של הכלל, ובכך מערערות את היציבות החברתית..." (דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שמעון שבס, פ"ד נט (4) 385, בעמ' 409).

מעשיו של הנאשם פגעו בעוצמה רבה בערכים מוגנים אלה, שעה שהנאשם כשוטר שם עצמו בניגוד עניינים מהותי בין תפקידו המשטרתי וחובותיו במשטרת ישראל, לבין הדאגה למכריו והפונים אליו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידה שהתקיימו, ככל שהוא סובר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

מעשיו של הנאשם התפרשו על פני תקופה ארוכה, החל מ-2012, (האישום הראשון) עבור דרך 2014 (האישום השמיני) ו-2015 (האישום השני, השלישי, הרביעי, החמישי והשישי) ועד ל-2016 (האישומים השישי והשביעי), תוך שמהמעשים עולה תכנון ברור והפעלת שיקול דעת, תוך בחינת הנסיבות ודרך הפעולה הנכונה (ראו למשל אישום מס' 3, במסגרתו פנה הנאשם אל החוקר וביקש ממנו שיציג מצג מסוים בפני הנחקר, אישום מס' 4 בהם מתווה הנאשם

לפונה דרך פעולה מסוימת

ומייעץ לו כיצד לפעול, אישום מס' 5 בדבר מעורבותו של הנאשם בחקירה בה יש לו נגיעה אישית, תוך שהנאשם מסתיר זאת ואומר למקורבתו שהוא יסדר את העניינים, כך גם לגבי אישום מס' 6, ואישום מס' 9).

הנאשם נטל חלק מהותי ובלעדי בביצוע העבירה, תוך שהוא זה ששוקל את דרך הפעולה הנכונה.

הנזקים להם גרם הנאשם במעשיו, עיקרם בנזקים תדמיתיים למשטרת ישראל, פגיעה באמון הציבור במשטרת ישראל, תוך שהנאשם משמש כשוטר הבית של מכריו, מוסר להם מידע מתוך מאגרי מידע רגישים, מידע על תכנים של חקירות ו"מסדר" עבורם את העניינים, ומציג בפניהם מצג כי הכל בשליטתו.

בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, אתקשה בכל הכבוד, לקבל את טענותיו של הסניגור המלומד, כאילו העובדה שהנאשם מהמגזר הערבי יצרה בפניו קונפליקט רב עוצמה, אשר חייב אותו לסייע למכריו, בשל המנטליות הקיימת במגזר.

לקביעתי, הנאשם, כמו שוטרים רבים בקרב המגזר הערבי, המשרתים נאמנה במשטרת ישראל, ידע היטב את הפסול שבמעשיו, את הפרת האמונים שמעשיו מחוללים, את החובה האתית אותה הוא מפר, שעה שהוא מוסר תכנים רגישים מחקירות המתנהלות בתוככי המשטרה, את ניסיונו להשפיע על שוטרים אחרים.

הנאשם ביקש לפעול כמי שהמשטרה נמצאת בכיסו, ומתוך זה לשפר את תדמיתו בעיני אחרים, ולספק את צרכיהם האישיים. דברים אלה, מתכתבים היטב עם התרשמותו של שירות המבחן, כי מדובר בנאשם בעל דימוי עצמי פגוע, והעבירות סיפקו לו תחושות ערך עצמי גבוה, ועל כן, נטה להיענות לצרכיהם של אחרים, תוך התעלמות מחובותיו החוקיות והאתיות, במילוי תפקידו והציפיות ממנו.

שירות המבחן גם עמד על כך שהנאשם ממעיט מחומרת מעשיו, ועל כך שידע היטב את הבעייתיות בסיוע שכזה למכריו, אך התקשה לבצע התבוננות מעמיקה במניעיו ובמעשיו, ומייחס למעשיו "טעות", אך עסוק בעיקר במחירים האישיים שהוא משלם.

העובדה שמעשיו התפרשו על פני תקופה מאוד ארוכה, בהזדמנויות רבות, מלמדים על חזרתיות, על כוונת מרמה והפרת אמונים מתמשכת, תוך שכאמור הנאשם ער למעשים הלא מוסריים, הלא אתיים והפוגעים שלו.

מתחם העונש ההולם:

הפסיקה ראתה בחומרה רבה מעשים פליליים של שוטר המתפרשים על פני תקופות זמן, תוך מעילה באמון.

עפ"ג (מחוזי באר שבע) 19703-10-11 פרוספר טויזר נגד מדינת ישראל - מחלקה לחקירות שוטרים- דובר על

נאשם ששימש כחוקר בכיר, אשר הורשע בתשעה אישומים, ב- 14 עבירות של מרמה והפרת אמונים, 4 עבירות של שיבוש מהלכי משפט, 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית ועבירה של גילוי מידע סודי. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל ואילו בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו כך שהיה עליו לרצות 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) 8061/00 **מדינת ישראל נגד שושניאן משה** - מדובר היה בשוטר שנמנע מפעולות נגד נהגים של חברה ובתמורה ביקש להשאיל משאית של החברה לפינוי פסולת מבניין אשר בנה. הנאשם הורשע בעבירות בקשת שוחד, הפרת אמונים על ידי עובד ציבור ושיבוש מהלכי משפט ונדון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.

ת"פ (עכו) 43770-02-10 **מדינת ישראל נ' דאמוני** - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של מרמה והפרת אמונים, שיבוש מהלכי משפט בכך שבהיותו מש"ק במשטרת ישראל, זייף את הודעות המתלוננת לפיה היא מבטלת תלונה בגין תקיפה נגד גיסה בכדי שהתיק ייסגר. בית המשפט הטיל על הנאשם במקרה זה 5 חודשי מאסר לביצוע בעבודות שירות.

ת"פ (ראשון לציון) 4171/08 **מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים נגד לוי** - הנאשם הורשע בעבירות מרמה והפרת אמונים, עבירה על חוק המרשם הפלילי לפי סעיף 22 לחוק, ועבירת של הפרת חובת סודיות ונדון לעונש מאסר של 3 חודשים שיבוצע בעבודות שירות.

ת"פ (ב"ש) 5473/06 **מדינת ישראל - מחלקה לחקירות שוטרים נ' אוחנה מוטי** - הנאשם הורשע בעבירות של מרמה והפרת אמונים. הנאשם עתר לאי הרשעה, אך בית המשפט מצא כי בנסיבות העניין אין מקום להימנע מהרשעה, אך מצא לנכון להטיל על הנאשם עונש של 400 שעות של"צ.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

מדובר בנאשם בן 28, רווק, המתגורר לעת הזאת בבית הוריו ביישוב ראמה.

הנאשם פוטר מעבודתו במשטרה, בעקבות האירועים נשוא כתב האישום, ולדבריו כעת הוא לומד הנדסה אזרחית. לכן, יש לקחת בחשבון את הנזק הכלכלי שנגרם לו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום. עוד יש לציין את נטילת האחריות המידית של הנאשם על מעשיו, את מאמציו לחזור

למוטב, תוך סיגול אורח חיים נורמטיבי לכל אורך שנות שירותו, את הצטיינותו בשירות, את דבריו החמים של מפקדו, אשר הטיב ללמד על הנאשם סניגוריה, ותיאר את פועלו, ואת תפקודו הטוב כחוקר מצוין במשטרה, את תרומתו לציבור.

עוד יש לציין כי מדובר באירועים שהחלו כאמור ב-2012, עבור דרך 2014, 2015 ו-2016, והנאשם נותן את הדין כיום על אירועים אלו.

יש לתת משקל רב לעובדה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי.

העונש המתאים:

בנסיבות העניין, בשים לב לעבירות החמורות אותן עבר הנאשם, התפרשותן על פני השנים, העובדה כי הן נושאות אופי רצידיביסטי, המאפיין התנהלות בעייתית בלשון המעטה מצד הנאשם, ומידת אשם גבוהה, טיבן של העבירות ונסיבותיהן, הנושאות כוונה ומרמה תוך פגיעה חמורה במשטרת ישראל, ובאמון הציבור, סבורני כי העונש הראוי לנאשם הוא עונש מאסר בפועל, אשר נוכח עמדת המאשימה, והעדר עבר פלילי של הנאשם, ניתן לקבוע אותו במסגרת ריצוי של עבודות שירות, נוכח הערכה כי מאסר בפועל ממשי, העלול לפגוע באופן בלתי מידתי בנאשם. כמו כן, מאסר מותנה מרתיע וקנס ראוי.

חריגה מהעונש המתאים בשל שיקולי שיקום:

אין מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, בשים לב לטיבן של העבירות והנימוקים שפורטו לעיל בגזר הדין, מה גם שהנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית, או מצוקה רגשית המחייבת טיפול, ושירות המבחן אשר תהה על קנקנו של הנאשם, קובע כי מדובר בנאשם הנעדר יכולת להתבוננות פנימית מעמיקה, ולביקורת עצמית, ולכן, התקשה להפיק תועלת מהשתתפות בהליך טיפולי, ואין מקום גם לצו מבחן בעניינו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות במועצת הפועלים בשדרות נשיאי ישראל 33 בכרמיאל.

הואיל והמועד לתחילת ריצוי עבודות שירות הקבוע בחוות דעת הממונה חלף, יואיל הממונה לקבוע מועד חדש ויזמן את הנאשם. על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עבודות השירות, במועד אותו יקבע הממונה על עבודות השירות.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו, עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך של 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ב-1.1.18 והיתר בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ח, 10 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.